

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 509

гр. Благоевград, 17.05.2022 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЧЕТВЪРТИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в закрито заседание на седемнадесети май през
две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Николай Грънчаров

Членове: Владимир Ковачев
Габриела Тричкова

като разгледа докладваното от Николай Грънчаров Въззивно частно
гражданско дело № 20221200500109 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе в предвид следното:

Производството е по реда на чл. 274 ал. 1 т. 2 във връзка с чл. 577 от ГПК и чл. 13 от
Правилника за вписванията.

Образувано е по частна жалба от “И.” ЕООД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление
на длъжника: град П. ..., представявано от Управителят инж. В.С., срещу отказа на Съдията
по вписванията при РС П., постановен с Определение № 2 от 20.01.2022г., с което е
отказано да се разпорежи заличаване на вписването на Искова молба, вписана в дв.вх.
регистър № 723/29.04.2009г., том I, № 62 и Искова молба, вписана в СВ към РС П., с дв.вх.
рег. № 1162/29.05.2006г., том I, № 135, по искане на В.Д.С., в качеството му на Управител на
“И.” ЕООД, по заявление с вх. рег. № 56/20.01.2022г. по описа на СВ към РС П..

С частната жалба са наведени доводи за недопустимост и нищожност на облажвания
съдебен акт- Определение № 2 от 20.01.2022г., издадено от Съдията по вписванията към СВ
в РС П.- поради липсата на предписаната от закона форма за действителност и поради
липсата на задължителни законови реквизити за съдържание.

С частната жалба е наведено оплакване и за неправилност на обжалваното определение на
Съдията по вписванията към РС П., поради необоснованост, доколкото изводите на Съдията
по вписванията, изложени в мотивите към обжалвания акт, не кореспондират на
установената по делото обективна обстановка и на представените от заявителя писмени
доказателства.

Поддържат се от жалбоподателя доводи за незаконосъобразност на отказа на съдията от СВ
към РС П., да извърши вписване по подаденото от управителя на “И.” ЕООД заявление,
като се оспорва извода на същия, че не са налице основанията за заличаване на вписването
на исковите молби в СВ към РС П..

С частната жалба иска се от въззивния съд да отмени обжалваното Определение № 2 от 20.01.2022г. на Съдията по вписванията към РС П., касаещ постановения отказ за заличаване на Искова молба, вписана в дв.вх. регистър № 723/29.04.2009г. и Искова молба, вписана в СВ към РС П., с дв.вх. рег. № 1162/29.05.2006г., том I, № 135, въз основа на заявление от Управителят на “И.” ЕООД с вх. рег. № 56/20.01.2022г. по описа на СВ към РС П.. Делото да бъде върнато на Службата по вписвания на РС П., с указания да бъде вписано заличаването на Искова молба, вписана в дв.вх. регистър № 723/29.04.2009г. и Искова молба, вписана в СВ към РС П., с дв.вх. рег. № 1162/29.05.2006г., том I, № 135 и продължаване на съдопроизводствените действия на съдията по вписванията.

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства във връзка с представената в заверено копие преписка от СВ към РС П., намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление с вх. № 36/20.01.2022г., депозирано от “И.” ЕООД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление на длъжника: град П. ..., представлявано от Управителят инж. В.С., е сезиран Съдията по вписванията в Службата към Районен съд П., с искане да се заличи: Искова молба, вписана в дв.вх. регистър № 723/29.04.2009г. и Искова молба, вписана в СВ към РС П., с дв.вх. рег. № 1162/29.05.2006г., том I, № 135.

Със заявлението не са изложени основанията поради които се иска заличаването на вписаните иски молби в СВ към РС П.. Не са представени от страна на молителят съдебен акт, с който се постановява заличаването или се прекратява производството по образуваното гражданско дело.

С обжалваното Определение № 2 от 20.01.2022г. Съдията по вписванията към Службата по вписвания в Районен съд П., е отказал да разпреди заличаване на Искова молба, вписана в дв.вх. регистър № 723/29.04.2009г. и Искова молба, вписана в СВ към РС П., с дв.вх. рег. № 1162/29.05.2006г., том I, № 135.

Изложени са съображения, че производството е охранително и едностранно и се развива пред Съдията по вписванията, който не може да събира служебно доказателства във връзка с направеното искане. Посочено е в мотивите към обжалвания акт на Съдията по вписванията към СВ П., че разпоредбата на чл. 129 ал.2 от ГПК е неприложима в производството по вписване на актове в СВ, съгласно т. 1 от ТР № 7/25.04.2013г. на ВКС па тълк. дело № 7/2012г. на ОСГТК, поради което на заявителя не могат да бъдат давани задължителния указания за отстраняване на нередовности във връзка с подаденото заявление, а в случай че констатира такива, Съдията по вписванията е длъжен да постанови отказ съгласно чл. 32а от Правилника за вписванията, без да може да дава указания за отстраняване на нередовността.

Въз основа на подаденото заявление за заличаване на вписването на исковите молби, установено е че под № 723/29.04.2009г. няма вписана искова молба, която да бъде заличена. По разпореждане на Съдията по вписванията към СВ П., извършено е отбелязване на искова молба, вписана в дв.вх. рег. № 1162/29.05.2006г., том I, № 135, по представен препис от Протоколно определение № 108 от 28.03.2007г. на РС П., постановено по гр.д. №

114/2006г. по описа на съда.

Относно искането за заличаване на Искова молба, вписана в СВ към РС П., с дв.вх. рег. № 1162/29.05.2006г., том I, № 135, сочи се в мотивите на съдията по вписванията към обжалвания съдебен акт, че съгласно разпореждане на Съдията по вписванията към РС П. от 29.04.2009г. *е извършено отбелязване* по искова молба, вписана в СВ към РС П., с дв.вх. рег. № 1162/29.05.2006г., том I, № 135, по представения препис от Протоколно определение № 108 от 28.03.2007г. на РС П., постановено по гр.д. № 114/2006г. по описа на съда.

Изложени са доводи от Съдията по вписванията към РС П., че съгласно чл. 13 от Правилника за вписванията, заличаването на вписването на исковата молба се извършва, като в партидната книга се отбележи съдебния акт, с който се постановява заличаването или с който се прекратява производството по образуваното дело, а от страна на заявителя на се представя съдебен акт, с който се постановява заличаването на вписването или с който се прекратява производството по делото.

Окръжният съд, след като съобрази твърденията на жалбоподателя и развитите от него правни доводи, и след като прецени данните по делото въз основа на представените по настоящото дело доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното от правна страна:

Частната жалба е подадена в срока по чл. 275 ал.1 от ГПК, от надлежната страна в процеса, с право и интерес от обжалване срещу валидно и допустимо определение на съдията по вписванията, за което изрично е предвидена в закона възможността за съдебен инстанционен контрол, поради което същата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно разпоредбата на чл. 32а ал. 4 от ПВ, отказът на съдията по вписванията да извърши нотариално удостоверяване чрез вписване на заявления от молителя акт в съответните книги в СВ се връчва на заинтересуваното лице срещу подпис и може да се обжалва от страните в охранителното производство. По аргумент от чл. 572 ГПК, правото да обжалват отказа за заличаване на вписването на искова молба в СВ по местонахождението на недвижимия имот имат лицата, от чието име се иска извършване на съответното действие.

Разгледана по същество, частната жалба е частично основателна.

Неоснователни са доводите за нищожност на атакуваното Определение № 2 от 20.01.2022г. на Съдията по вписванията към РС П., поради липса на предписаните от закона реквизити за съдържанието на постановения акт. Съдията по вписванията при РС П. се е произнесла с валиден акт и в рамките на правомощията си, като са посочени вида на акта, номера и датата на неговото постановяване, посочено е името на съдията по вписванията който го е постановил, като обжалваното определение, е изготвено в изискуемата от закона форма за действителност/писмена форма/. Определението е подписано от съдията по вписванията, който се е произнесъл по искането на молителя „И.” ЕООД, ЕИК ..., чрез неговия управител. Актовете на съдиите по вписванията не са същински съдебни актове, поради което не

съдържат всички реквизити посочени в разпоредбата на чл. 236 от ГПК, но в настоящия случай са спазени изискванията на закона, като обжалваното определение има всички законови реквизити за действителността на акта постановен от Съдията по вписванията при РС П..

Производството по вписване е формално, едностранно и охранително, като основанията за отказ да бъде извършено вписване са изрично изброени в разпоредбата на чл. 32а от Правилника за вписвания, от който съдията по вписванията се ръководи при осъществяването на своята дейност. Отказ за вписване е допустим, тогава когато записаният във входящия регистър акт изначално *не отговаря на изискванията на закона и когато същият не подлежи на вписване.*

Предвид на задължителните указания дадени с т. 6 от ТР № 7 от 25.04.2013г. на ВКС по т.д. № 7/2012г. на ОСГТК, проверката, която съдията по вписванията извършва съгласно чл. 32а ал. 1 от Правилника за вписванията относно това, дали представеният за вписване акт отговаря на изискванията на закона, се ограничава до това, дали актът подлежи на вписване, съставен ли е съобразно изискванията за форма и има ли предвиденото в Правилника за вписванията съдържание. Не се проверяват материалноправните предпоставки на акта, освен ако това е изрично предвидено в закон. В никакъв аспект не може да се проверява редовността на акт, който изхожда от съда или чието вписване е наредено от съда.

С поред нормата на чл. 569 ГПК нотариални са производствата по реда на които се извършват изброените в нормата действия, между които в т. 5 са посочени вписвания, отбелязвания и тяхното заличаване, в случаите, предвидени в закона. В ПВ, издаден за прилагане на глава XI на ЗС "Вписвания", изрично е въведено правилото, че вписване, отбелязване и заличаване се допуска само в изрично предвидените в него и закона случаи. Съответно кои вписвания следва да бъдат заличавани изчерпателно са изброени в чл. 13, чл. 19 и чл. 32 ПВ, които са императивни и се отнасят до заличаване вписванията на искиви молби и решенията по тях, постановени по изчерпателно изброените видове искиве, вписването на ипотеките и вписването на възбраните./Определение № 1132 от 11.02.2022 г. на СГС по в. ч. гр. д. № 446/2022г./

Съдията по вписванията към РС П. е процедира правилно и след като е намерил че са налице нередовности във връзка с непредставяне на необходимите документи/влезли в законна сила съдебни актове и решения, свързани с направеното искане/, като е решил направо да откаже заличаването на вписването на исковите молби, без да дава задължителни указания на страната за отстраняване на нередовности във връзка със заявеното вписване. В т. 1 от ТР № 7/25.04.2013г. на ВКС па тълк. дело № 7/2012г. на ОСГТК е прието, че при нередовност на молбата за вписване съдията по вписванията е длъжен да постанови отказ без да дава указания по чл. 129 ал. 2 ГПК. Проверката на съдията по вписванията, в случаите когато не проверява правата на праводателя, се ограничава по това дали актът подлежи на вписване и дали отговаря на изискванията за съдържание и форма. Ако констатира несъответствия, извършването на вписването следва да бъде отказано, тъй като нередовностите на акта не могат да се отстранят в рамките на производството по вписване.

Актът следва да бъде извършен наново и представен за вписване, като в този случай вписването ще има ред от представянето на редовния акт.

От това, че подлежащите на вписване актове са изрично посочени в закона следва и това, че заличаването на вписването им също се извършва само в изрично предвидените за това случаи. Съгласно чл. 13 от ПВП заличаването на вписани иски молби се извършва само в случаите когато производството по делото бъде прекратено или искът бъде отхвърлен. В случаите когато искът бъде уважен вписването не се заличава, а се извършва отбелязване на решението- чл. 115, ал. 1 от ЗС.

Установена е константна практика на ВКС по прилагането на чл. 13 ПВ - Определение № 125 от 5.03.2010г. на ВКС по ч.гр.д. № 723/2009г., I г.о.; Определение № 419 от 21.09.2018г. на ВКС по ч.гр.д. № 2952/2018г., IV г.о. и Определение № 162 от 30.09.2020г. на ВКС по ч.гр.д. № 2479/2020г., I г.о., ГК, която е ясна и не се нуждае от тълкуване. В цитираните определения е прието, че заличаването на вписването на исковата молба е допустимо само въз основа на актовете по чл. 13 ПВ- изричен съдебен акт, постановяващ заличаване на вписването /влязло в сила съдебно решение, с което искът е отхвърлен/ или определение, с което се прекратява производството по делото, по което е вписана исковата молба. За пълнота следва да се добави и това, че на вписване/отбелязване/ подлежат само актове, и то изрично посочените в правилника, а не факти/обстоятелства/. Не подлежи на вписване фактът, че производството по вписаната искова молба е било прекратено. След като не е налице самият съдебен акт, с който е станало прекратяването на делото, заличаването на вписването на исковата молба не може да стане въз основа на съдебно удостоверение, в което е удостоверен този факт.

Правилно и в съответствие с материалния закон и процесуалните норми, Съдията по вписванията към СВ на РС П. в обжалваното Определение № 2 от 20.01.2022г. е постановил отказ да заличи вписването на Искова молба, вписана в дв.вх. регистър № 723/29.04.2009г., том I, № 62, тъй като е установил че след подаване на заявление с вх. № 723 от 29.04.2009г., *няма вписана искова молба, която следва да бъде заличена*. Искане за заличаване на искова молба, която не е вписана в службата по вписванията, е недопустимо поради липса на предмет. Не може да се заличи нещо, което не е редовно вписано. Погрешното записване под този номер на Искова молба, вписана в СВ към РС П., с дв.вх. рег. № 1162/29.05.2006г., том I, № 135, не може да бъде основание да бъде постановено нейното заличаване.

Тълкуването основано на императивния характер на разпоредбата на чл. 2 ПВ, според която вписване, отбелязване и заличаване се допуска само за случаите, които са предвидени изрично в законите или в този правилник, води на извода че не може да се извърши заличаване на искова молба, която изобщо не е вписана в СВ към РС П.. В тази част постановения отказ на Съдията по вписванията да разпорежи заличаване на искова молба, която се установява че е не вписана, е правилен и законосъобразен и същият следва да бъде потвърден от въззивният състав на ОС Благоевград.

За да откаже да разпорежи заличаването на Искова молба, вписана в СВ към РС П., с дв.вх. рег. № 1162/29.05.2006г., том I, № 135, Съдията по вписванията се е позовал на формалния

характер на производството по вписване и ограничените правомощия на съдията по вписванията относно преценката му дали представеният за вписване акт отговаря на изискванията на закона съгласно чл. 32а от Правилника по вписванията. Изложени са мотиви, че с подаденото заявление с вх. рег. № 56/20.01.2022г. по описа на СВ към РС П.- „не е представен акт на съда, с който се постановява заличаване или с който се прекратява производството по образувано гражданско дело.“ Съдията по вписванията обаче не е съобразил, че този акт вече е бил представен пред Службата по вписванията с предходно заявление от същия молител. Нещо повече- за представения съдебен акт- Протоколно определение № 108 от 28.03.2007г. на РС П., постановено по гр.д. № 114/2006г. по описа на съда, *е извършено отбелязване* по Искова молба, вписана в СВ към РС П., с дв.вх. рег. № 1162/29.05.2006г., том I, № 135 в книгите на СВ към РС П..

По преценка на настоящия въззивен състав, Съдията по вписванията е длъжен да извърши преценка на актовете представени от заявителят със заявлението, но същият е длъжен да съобрази *актовете на съда, касаещи искането за заличаване на исковата молба, които вече са представени пред Службата по вписване и дори са отбелязани върху исковата молба, чието заличаване се иска.* При анализа на представената пред състава на ОС Благоевград преписка от СВ към РС П., видно е че в нея се съдържа и заверен препис от Протоколно определение № 108 от 28.03.2007г. на РС П., постановено по гр.д. № 114/2006г. по описа на съда, въз основа на което производството по гр.д. № 114/2006г. е било прекратено. Касае се за съдебен акт, който е влязъл в законна сила още на 11.04.2007г., препис от който е представен и се намира в СВ към РС П., отбелязан именно по Искова молба, вписана в СВ към РС П., с дв.вх. рег. № 1162/29.05.2006г., том I, № 135, чието заличаване се иска от заявителят- Управителят на “И.” ЕООД с подаденото заявление.

Въззивният състав на ОС Благоевград намира, че освен актовете представени от заявителя с подаденото заявление за заличаване на вписването на искова молба, вписана в СВ към РС П., с дв.вх. рег. № 1162/29.05.2006г., том I, № 135, Съдията по вписванията в настоящия случай е следвало да съобрази и вече представения пред службата по вписванията влязъл в законна сила съдебен акт- Протоколно определение № 108 от 28.03.2007г. на РС П., постановено по гр.д. № 114/2006г. по описа на съда, с което гражданското дело е било прекратено. Същият към момента на подаването на заявление с вх. рег. № 56/20.01.2022г. по описа на СВ към РС П., за заличаване на исковата молба вече е бил отбелязан по партидата на вписаната искова молба, въз основа на която е било образувано прекратеното гр.дело № 114/2006г.

Както вече бяха изложени съображения по- горе в настоящото изложение на мотивите от въззивния съд, съгласно чл. 13 от Правилника по вписванията и установената съдебна практика, заличаването на вписването на исковата молба е допустимо само въз основа на актовете по чл. 13 ПВ, като например определение, с което се прекратява производството по делото, по което е вписана исковата молба. С решение № 448 от 30.11.2011г. по гр.д. № 100/2011г. на ВКС, I г. о. е прието, че заличаване на вписването на искова молба се извършва в случаите, когато производството е прекратено с влязло в сила определение или

искът е отхвърлен с влязло в сила решение. Аналогично разрешение се приема и в определение № 104 от 07.03.2016г. по ч.гр.д. № 652/2016г. на ВКС, IV г. о. и определение № 410 по ч.т.д. № 1542/2017г., I т.о., макар същите да не съставляват задължителна съдебна практика.

Поради изложените съображения, представянето пред съдията по вписванията Протоколно определение № 108 от 28.03.2007г. на РС П., постановено по гр.д. № 114/2006г. по описа на съда, съставлява основание за заличаването на исковата молба, въз основа на която прекратеното гражданско дело е било образувано, като същото не следва само да бъде отбелязано върху вписаната искова молба. Искането за заличаването на искова молба, вписана в СВ към РС П., с дв.вх. рег. № 1162/29.05.2006г., том I, № 135, е основателно, след като пред съдията по вписванията вече е бил представен влязъл в законна сила съдебен акт, с който производството по делото е било прекратено- Протоколно определение № 108 от 28.03.2007г. на РС П., постановено по гр.д. № 114/2006г. по описа на съда, като същият е бил на разположение на съдията по вписванията за извършване на проверката.

Постановения отказ за заличаване на искова молба, вписана в СВ към РС П., с дв.вх. рег. № 1162/29.05.2006г., том I, № 135, е незаконосъобразен и следва да бъде отменен от въззивния съд, а делото в тази му част върнато на Службата по вписвания към РС П., с указания за заличаване на същата.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ отказа на Съдията по вписванията при РС П., постановен с Определение № 2 от 20.01.2022г., с което е отказано да се разпреди заличаване на вписването на Искова молба, вписана в СВ към РС П., с дв.вх. рег. № 1162/29.05.2006г., том I, № 135, по искане на В.Д.С., в качеството му на Управител на “И.” ЕООД, по заявление с вх. рег. № 56/20.01.2022г. по описа на СВ към РС П..

ВРЪЩА делото на Службата по вписвания към РС П., с указания за заличаване на Искова молба, вписана в СВ към РС П., с дв.вх. рег. № 1162/29.05.2006г., том I, № 135, въз основа на представено пред съдията по вписванията влязло в законна сила Протоколно определение № 108 от 28.03.2007г. на РС П., постановено по гр.д. № 114/2006г. по описа на съда, с което гражданското дело е прекратено.

ПОТВЪРЖДАВА отказа на Съдията по вписванията при РС П., постановен с Определение № 2 от 20.01.2022г., в частта му с която е отказано да се разпреди заличаване на вписването на Искова молба, вписана в дв.вх. регистър № 723/29.04.2009г., том I, № 62, като правилен и обоснован.

Определението на съда подлежи на обжалване *в частта* в която е потвърден отказа на съдията по вписванията, по реда на чл. 274 ал. 3 т. 2 от ГПК, с частна жалба, в едноседмичен

срок от съобщаването му на страните, пред ВКС на РБ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____